

den Sum af 200,000 Rb., hvorom her er Spørgsmaal og — jeg vil gaae videre — suppleret med det Dversstud af de 16,000 Rb., der ikke aarlig behøves til Forrentning og Afbetaling, samt af de 40,000 Rb., der allerede ere betalte, det vil altsaa sige omtrent 250,000 Rb.? Har Ministeriet bragt sine Sager paa en saadan Fod, at det kan udføre det Hele for 250,000 Rb.? Mere har det ikke her Midler til, og vil det have Mere, saa gaaer det ikke løs paa Kapitalen, men paa Tiden. Ministeriet vil først bruge Kapitalen, og siden spise Tiden op.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Jeg veed ikke, hvad det ærebe Medlem mener med at spise Tiden op, men jeg skal anføre et Exempel. Sæt, at der, for at fulkende Arbeidet saaledes, at det Hele kommer i brugbar Stand, resterer 100,000 Rb., saa er det ganske simpelt at sige: Det vilse vi ikke begynde paa, før vi have samlet disse Penge. Der kan maaskee dertil medgaae 4, 5, 10, 15, 25 Aar, men Tiden er lang, den er vanskelig at spise op. Kapitaler kunne vi faae Hæs paa, men naar der ikke er Tale om et enkelt Menneskes Tid, men om den Tid, hvori en saadan Bygning bestaaer, behøver der ikke at være noget Hastværk; det er altsaa kun et reent Tidsspørgsmaal. Hvad man ikke har Midler til at lade udføre i 5 Aar, kan man have rundelige Midler til, naar man udsætter det i 10 Aar; thi da har man ikke alene faaet en større Kapital, men ogsaa de 5 Aars Renter af Kapitalen.

Tscherning: Det Princip, som den ærebe Minister her har gjort gjældende, fører i sin yderste Konsekvens til, at man kan opbygge Viborg Domkirke med en uendelig lille Udgift hvert Aar, naar man regner paa først at blive færdig dermed ved Slutningen af Ewigheben.

S. M. Petersen: Det er ikke min Agt at ville stemme imod det Forslag, der nylig har været under Omtale; men i Anledning af, hvad den ærebe Nigsgdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i sit næstsidste Foredrag udtalte, at her var fuldkommen Sikkerhed med Hensyn til Forrentningen og Af-

betalingen af det omtalte Laan fra Sorø Alkemi paa 200,000 Rb., skal jeg dog bringe i de Herrer's Grindring, at den ærebe Finantsminister ved en tidligere Forhandling af denne Sag her i Salen har udtalt, at det kun var efter den yderste Anstrengelse og en ganske overordentlig Grad af Økonomi, at man havde kunnet bringe et saadant Dversstud tilstede; saavidt jeg erindrer, var der dengang kun Tale om 15,000 Rb.; nu er det blevet til 16,000 Rb. Dette maa ikke tabes af Sigte, og jeg troer endog, den ærebe Minister søiede til, at det var ved en streng Revision, at disse Summer kunde spares. Man har ingen Sikkerhed for, at Kirke- og Underviisningsministeriet stadigt vil være bestyret af en saa god Husholder, som den ærebe Finantsminister har været i den Tid, han havde dette Ministerium under sig, og jeg vil derfor tillade mig at udtale ligeoverfor det ærebe Medlem (Tscherning), at denne Sikkerhed kan være noget svag. Det kan ikke undgaaes, at en fjern Frygt indsniger sig ved Betragtningen heraf, naar man tænker paa det Forhold, hvori vi ere komne til at staae til det kongelige Theater.

Jacobsen: Efter den Udtalelse, vi have hørt af den høitærebe Finantsminister, tør jeg antage, at det er hans Mening, at den Sum, som her er foreslaaet bevilget til Viborg Domkirke, kun skal anvendes til en saa stor Deel af den oprindelige Plan, om jeg saa maa udtrykke mig, der kan udføres som et afluttet Hele, at man ikke vil tage fat paa Mere, før man maaskee i kommende Generationer, eller kommende Aarhundreder, kan faae opsamlet Midler dertil, og at man altsaa ikke troer det nødvendigt at nedbryde alt det, som man oprindelig havde tænkt paa at nedbryde. Hvorvidt den høitærebe Minister nu kan være fuldkommen sikker paa, at en saadan Fremgangsmaade er mulig efter Kirkens Tilstand, veed jeg ikke; det forekommer mig at være noget tvivlsomt, men jeg stoler paa, at den høitærebe Minister, dersom han ved senere Undersøgelse skulde komme til det Resultat, at en saadan Fremgangsmaade ikke kunde følges, at man ikke skulde kunne indskrænke sig til f. Ex. at restaurere den østlige Halvdeel og vente med den vestlige, indtil